

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/547/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512223406
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1512223406.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Moniky Holickej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci navrhovateľa: B. C. G. N., R. Š. XX, R., zastúpeného advokátskou kanceláriou FUTEJ & Partners s.r.o., so sídlom Radlinského 2, Bratislava, proti odporcovi: News and Media Holding a.s., so sídlom Einsteinova 25, Bratislava, IČO: 47 256 281, (predtým SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s.r.o., so sídlom Panónska cesta 9, Bratislava, IČO: 31 347 291) zastúpenému advokátskou kanceláriou SCHWARZ advokáti, s.r.o., so sídlom Podbrezovská 40, Bratislava, adresa na doručovanie: Digital Park II, Einsteinova 25, Bratislava, o uverejnenie odpovede podľa zákona č. 167/2008 Zb., na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 19. mája 2014, č.k. 10C 155/2012-256, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **m e n í** tak, že návrh **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť uverejniť v najbližšom vydaní týždenníka D. X, ktorý vyjde po právoplatnosti rozsudku na svoje náklady v rubrike "H. E. E." odpoveď s názvom: O. B. C. G. v tomto znení: "Dňa X. K. XXXX bol v týždenníku D. X dní na stranách XX K. XX uverejnený článok s názvom "G. O. s podtitulkom "C. G. O. Q. H. G. E. U. E. T., K. K. E. F.G. O." (ďalej ako "Článok"), v ktorom boli uverejnené nepravdivé, neúplné a pravdu skresľujúce skutkové tvrdenia, ktoré sa dotýkajú mojej cti a dôstojnosti. V Článku sa uvádza, že som pri svojom odchode z funkcie predsedu G. E. v podstate odcudzil obraz C. a vzácne knihy od pani E. G., ktoré boli darované G. E. a takisto som si mal jednostranne predĺžiť nájomnú zmluvu na byt v G.. V Článku sú obsiahnuté skutkové tvrdenia vykresľujúce ma ako osobu, ktorá svojvoľne a nehospodárne nakladala s matičným majetkom prostredníctvom samostatného uzatvárania zmlúv, realizácie finančných operácií cez účet XXX R.ez dokladovania bankových výpisov a plytvaním peňazí na asistentov, ktorých som mal mať niekoľko desiatok. Pri svojom odchode z funkcie predsedu G. E. som nechal O. C., ktorý daroval G. E. C. G.. Tento obraz, spolu s inými obrazmi, boli ihneď po darovaní, t.j. pred 21 rokmi, presunuté do ústredia G. E. H. G.. Pani E. G. mi nikdy akési vzácne knihy nedávala, ale pokiaľ viem, pozostalosť po E.. G. (nevedno či úplná) je čiastočne v archívoch Slovenskej národnej knižnice a čiastočne G. E., čo môže spôsobovať problémy pri identifikácii miesta, kde sa darované predmety z tejto pozostalosti nachádzajú. K žiadnemu jednostrannému predĺženiu nájomnej zmluvy nedošlo. Nájomná zmluva na byt bola predĺžená do XX.XX.XXXX dohodou strán podpísaním dodatku č. 1 z 20.07.2009. Nakladanie s matičným majetkom fungovalo v plnom súlade so stanovami G. E., pričom v drvivej väčšine prípadov išlo o kolektívne rozhodnutia. Vo vymedzených prípadoch mali právo rozhodnúť aj štatutár, správca alebo jednotliví riaditelia. Takisto uzatváranie zmlúv prebiehalo v súlade so stanovami a schválenými zásadami hospodárenia. Účet XXX bol zakotvený priamo v stanovách G. E. a hospodáril sa s ním prísne podľa stanov. Výpisy z účtov boli doručované priamo G. E., ja som s nimi nedisponoval a nikto ich odo mňa ani nepýtal. Nikdy som nemal "desiatky asistentov", niekedy 1-2 noví

pracovníci vystupovali dočasne v úlohe mojich asistentov, kým sa nedohodlo ich zaradenie na konkrétne pracovisko G. E.." Rozhodol tak podľa § 8 ods. 1, 3, 4, 5, 6, 7 a § 10 ods. 2 a 3 zák. č. 167/2008 Z.z., keď vykonaným dokazovaním zistil, že odporca ako vydavateľ periodickej tlače týždenníka D. X N. uverejnil dňa XX.XX.XXXX na E. XX K. XX článok s názvom "G. O." s podtitulkom "C. G. O. Q. H. G. E. U. E. T., K. K. E. F. O.". Ďalej mal za preukázané, že navrhovateľ žiadosť o uverejnenie odpovede doručil odporcovi dňa 27.08.2012, teda v zákonnej lehote podľa § 8 ods. 3 cit. zákona a návrh bol podaný tiež v zákonnej lehote podľa § 10 ods. 3 cit. zákona, a to dňa 26.09.2012. Dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené zákonom stanovené predpoklady pre uverejnenie odpovede navrhovateľa, žiadosť navrhovateľa o uverejnenie odpovede spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti, navrhovateľ vo svojej žiadosti o uverejnenie odpovede z 23.08.2012 okrem iných náležitostí vymedzil aj skutkové tvrdenia, ktoré sa dotýkajú jeho súkromia nasledovne: 1. "že v podstate som odcudzil obraz C., X. K. H.V. L. O. D. E. G.", 3. "Majiteľom bola tlačiareň Neografia, ktorú G. vlastní a G. mal iba nájomnú zmluvu, ktorá však bola ťažko vypovedateľná a on si ju pohotovo predĺžil až do konca roku 2013" 4. "že som svojvoľne rozhodoval a nakladal s matičným majetkom prostredníctvom samostatného uzatvárania zmlúv, realizácie finančných operácií cez účet XXX bez dokladovania bankových výpisov," 5. "plytvaním peňazí na asistentov, ktorých som mal mať desiatky". Ďalej dospel k záveru, že z kontextu tejto žiadosti možno aj vyvodiť, v čom sa uvedené tvrdenia dotýkajú cti, dôstojnosti a súkromia navrhovateľa, ktoré s negatívnym dopadom zasahujú teda nielen do jeho súkromia. Nestotožnil sa s námietkami odporcu, že odpoveď navrhovateľa obsahuje hodnotiace úsudky, ale konštatoval, že ide o skutkové tvrdenia navrhovateľa, prostredníctvom ktorých popiera odporcom zverejnené skutkové tvrdenia o tom, že v podstate odcudzil obraz C. a vzácne knihy od pani E. G., že si pohotovo predĺžil nájomnú zmluvu až do konca roku XXXX, svojvoľne rozhodoval a nakladal s matičným majetkom, že mal mať desiatky asistentov. Pokiaľ odporca považoval za hodnotiaci úsudok text: "mal vlastný legendárny účet XXX a svojvoľne nakladal s majetkom G. E. uviedol, že toto skutkové tvrdenie nemožno považovať za pravdivé vzhľadom na list G. slovenskej, z ktorého zistil, že k tomuto účtu založenému v roku 1991, mali dispozičné právo i iné osoby, po tom, ako bol účet vedený v bežnom účtovníctve od roku 1996 v zmysle stanov G. E.. O použití prostriedkov z účtu rozhodoval predseda G. E. a predsedníctvo. Uviedol, že odpoveď G. E., v časti týkajúcej sa napádaného skutkového tvrdenia "pri odchode si vzal obrazy, ktoré neboli jeho", nepreukazuje pravdivosť tvrdenia. Odpoveď G. E. bola všeobecná, bez uvedenia konkrétnych knižných titulov, dokonca je v nej uvedené, že pani E. G.B. mala pracovníčkam G. E., ktoré za ňou vycestovali do K., povedať, nech knihy hľadajú u navrhovateľa, ktoré mu darovala v 90-tych rokoch. Takže je popreté, že si tieto knihy vzal. Nestotožnil sa ani s názorom odporcu, že vo svojej žiadosti o uverejnenie odpovede žiada uverejniť hodnotiace úsudky, ktorými sú časti textu odpovede: "vykresľujúce ma ako osobu, ktorá svojvoľne a nehospodárne nakladala s matičným majetkom.... a plytvaním peňazí na asistentov.... hospodáril sa s ním prísne podľa stanov". Navrhovanú odpoveď posúdil ako rozsahom primeranú textu napádaného článku v pomere k častiam, v ktorých sa nachádzajú napádané skutkové tvrdenia. Zároveň rozhodol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote odporca, žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a návrh zamietnuť a priznať mu náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania. Namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že navrhovateľ si nesplnil svoju povinnosť uviesť v žiadosti o uverejnenie odpovede, v čom sa to-ktoré skutkové tvrdenie dotýka jeho cti, dôstojnosti alebo súkromia a súd prvého stupňa nesprávne postupoval, keď z kontextu žiadosti o odpoveď vyvodzoval v čom sa skutkové tvrdenia dotýkajú niektorej zo zložiek osobnostných práv navrhovateľa, čo ustanovenie § 8 ods. 4 zákona č. 167/2008 Z.z. neumožňuje, ale stanovuje zákonnú požiadavku na prítomnosť takéhoto popisu v žiadosti, a teda pripúšťa iba zistenie súdu, či takýto popis žiadosť obsahuje alebo neobsahuje. Namietal, že žiadosť navrhovateľa o odpoveď zo dňa 23.08.2012 neobsahuje ani v jednom prípade popis, v čom sa skutkové tvrdenia dotýkajú cti, dôstojnosti alebo súkromia navrhovateľa a vzhľadom na absenciu tohto popisu žiadosť o uverejnenie odpovede nemá zákonom stanovené náležitosti, v dôsledku čoho vydavateľ nemal v zmysle § 8 ods. 7 písm. a/ cit. zákona povinnosť odpoveď uverejniť. Poukázal na to, že už v prvostupňovom konaní namietal, že žiadosť navrhovateľa o uverejnenie odpovede neobsahuje ani popis všetkých konkrétnych skutkových tvrdení, ku ktorým sa viaže odpoveď a na základe jeho námietok súd vyzval navrhovateľa na označenie konkrétnych skutkových tvrdení, vo vzťahu ku ktorým požadoval uverejnenie odpovede, a to napriek tomu, že podľa ustálenej rozhodovacej praxe nemožno dodatočne odstraňovať obsahové nedostatky žiadosti o odpoveď. Navrhovateľ označil tieto skutkové tvrdenia až podaním na pojednávaní dňa 18.02.2013. Pokiaľ ani súd nemal ustálené, vo vzťahu

ku ktorým skutkovým zisteniam je odpoveď požadovaná, a vyzval na ich konkretizáciu navrhovateľa, nemožno od vydavateľa spravodlivo požadovať, aby si pri posudzovaní žiadosti pred jej uverejnením dovodil, či žiadateľ splnil zákonnú požiadavku uviesť popis skutkového tvrdenia, ku ktorému žiada uverejniť odpoveď. Nestotožnil sa ani so závermi súdu prvého stupňa, že všetky výroky, voči ktorým bola požadovaná odpoveď, ako aj výroky v odpovedi navrhovateľa, sú skutkovými tvrdeniami. Podľa jeho názoru výrok: "navrhovateľ svojvoľne a nehospodárne nakladal s matičným majetkom", je hodnotiacim úsudkom a taktiež hodnotiacimi úsudkami sú aj časti navrhovateľom požadovaného znenia odpovede ako "vykresľujú ma ako osobu, ktorá svojvoľne a nehospodárne nakladala matičným majetkom"; "hospodáril sa s ním (majetkom) prísne podľa stanov". Tieto výroky predstavujú názor, mienku, či hodnotenie navrhovateľa. Ďalej namietal, že odpoveď, o uverejnenie ktorej navrhovateľ žiadal, nie je rozsahom primeraná textu, na ktorý reaguje.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu prvostupňového a odvolacieho konania. Uviedol, že odporca sa naďalej pridrižiava prílišného neodôvodneného formalizmu a pripustením jeho výkladu by bola prakticky odňatá možnosť uplatnenia práva na odpoveď podľa § 8 zákona č. 167/2008 Z.z., pretože za takých podmienok by subjekty bez právneho vzdelania nemali možnosť splniť prísne výkladové, formalistické kritériá odporcu. Poukázal na svoje predchádzajúce písomné a ústne vyjadrenia v konaní, v ktorých reagoval a vysporiadal sa so všetkými argumentami odporcu a zdôraznil, že je potrebné odlišovať právo na opravu podľa § 7 cit. zákona a právo na odpoveď podľa § 8 cit. zákona. Tvrdenia, ku ktorým považoval za potrebné sa vyjadriť využitím jeho práva na odpoveď, sa nepochybné dotkli jeho cti, dôstojnosti alebo súkromia, čo bolo preukázané v konaní pred súdom aj tým, že odporca následne v konaní nepopieral nepravdivosť uverejnených skutkových tvrdení (napr. o vzatí obrazu C.Á.). Poukázal na to, že v žiadosti doslovne uviedol, že: "V článku, v ktorom boli uverejnené nepravdivé, neúplné a pravdu skresľujúce skutkové tvrdenia, sa dotýkajú jeho cti a dôstojnosti". Konkrétne skutkové tvrdenia nadväzujú hneď na predchádzajúcu vetu a túto rozvíjajú a dopĺňajú. Pri použití akýchkoľvek výkladových a logických postupov z uvedeného vyplýva, v čom sa jednotlivé napádané skutkové tvrdenia dotýkajú cti, dôstojnosti alebo súkromia navrhovateľa. Vzhľadom na to je zrejmé, že ujma na cti, dôstojnosti alebo súkromí, je uvedená bližšie pri každom jednotlivom skutkovom tvrdení. Poukázal na skutkové tvrdenie uverejnené v článku, že: "pri odchode z W. G. E. si vzal ... vzácny obraz... a knihy", ktoré v žiadosti o uverejnenie odpovede je preformulované na: " v článku sa uvádza, že som pri svojom odchode... v podstate odcudzil...". Týmto je podľa jeho názoru zakotvené v čom sa uvedený skutkový výrok dotýka cti, dôstojnosti alebo súkromia navrhovateľa. Označenie navrhovateľa v podstate za zlodeja a osobu, ktorá nehospodárne nakladala s peňažnými prostriedkami, nepochybné narušuje dôstojnosť a česť navrhovateľa. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie č. 6C/219/2009. Akékoľvek zaťažovanie navrhovateľa dodatočným preukazovaním by išlo nad rámec toho, čo možno od neho spravodlivo požadovať a v podstate by znemožnilo uplatnenie práva na odpoveď. Súd prvého stupňa podľa jeho názoru tieto skutočnosti správne vyhodnotil aj v celom obsahovom kontexte, keď odpoveď nemôže byť hodnotená formálne, ale obsahovo, teda obsahovým výkladom. Za účelové považuje tvrdenie odporcu, že popis skutkových tvrdení mal byť konkretizovaný až na pojednávaní dňa 18.02.2013, keď v jeho žiadosti sú konkrétne uvedené všetky skutkové tvrdenia, ku ktorým sa vyjadroval, ktoré dopĺňal a spresňoval a návrh na doplnenie dokazovania v tomto smere vyšiel od odporcu, on sa proti tomuto dôkazu priamo na pojednávaní ohradil, považoval ho za neopodstatnený, ale keďže súd si toto vyjadrenie vyžiadal, vyhovel žiadosti súdu. Naďalej však zotrúva na svojom stanovisku, vychádzajúceho z dôvodovej správy k tlačovému zákonu, v zmysle ktorej nie je nevyhnutné, aby odpoveď obsahovala citáciu skutkového tvrdenia, ale stačí aj jeho zhrnutie. Pokiaľ ide o rozsah znenia odpovede, tento považuje za primeraný textu, na ktorý reagoval.

Odvolací súd prejednal vec v celom rozsahu z dôvodov podaného odvolania, ktorými je viazaný, podľa § 212 ods. 1 O.s.p., s nariadením odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 1 písm.a) O.s.p., zopakoval v potrebnom rozsahu dokazovanie vykonané súdom prvého stupňa v zmysle § 213 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa nie je vecne správny.

Právo na uverejnenie odpovede upravuje ust. § 8 zákona č. 167/2008 Z.z., pričom podľa ust. § 8 ods. 1 fyzická osoba má právo žiadať uverejnenie odpovede v prípade, ak periodická tlač alebo agentúrne spravodajstvo obsahuje skutkové tvrdenie, ktoré je nepravdivé, neúplné alebo pravdu skresľujúce, a ktoré sa dotýka jej cti, dôstojnosti alebo súkromia. Ust. § 8 ods. 4 stanovuje písomnú formu a obligatórne náležitosti žiadosti o uverejnenie odpovede, ktorými okrem iného je aj popis skutkového tvrdenia uverejneného v periodickej tlači alebo agentúrnom spravodajstve s uvedením, v čom je skutkové tvrdenie nepravdivé, neúplné alebo pravdu skresľujúce a v čom sa dotýka cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby. Súčasťou žiadosti o uverejnenie odpovede, a teda taktiež obligatórnou náležitosťou tejto

žiadosti, je aj písomné znenie odpovede, ktorá sa obmedzí len na skutkové tvrdenie, ktorým sa skutkové tvrdenie, uverejnené v periodickej tlači alebo agentúrnom spravodajstve poprie, doplní, spresní alebo vysvetlí. Podľa § 8 ods. 7 písm. a/ cit. zákona, ak žiadosť o uverejnenie odpovede nemá náležitosti podľa ods. 4, vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra nie sú povinní uverejniť odpoveď. Z cit. ustanovení ďalej vyplýva, že právo žiadať uverejnenie odpovede môže vzniknúť fyzickej osobe len uverejnením skutkových tvrdení uvedených v § 8 ods. 1 cit. zákona, a teda nie v súvislosti s uverejnením hodnotiacich úsudkov, a taktiež znenie odpovede, ktoré je súčasťou žiadosti o uverejnenie odpovede, môže obsahovať len skutkové tvrdenia a nie hodnotiace úsudky.

Súd prvého stupňa pri posudzovaní dôvodnosti návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti odporcovi uverejniť odpoveď na základe žiadosti navrhovateľa o uverejnenie odpovede zo dňa 23.08.2012, v znení uvedenom v tejto žiadosti, sa nesprávne vysporiadal s existenciou zákonom stanovených formálnych a obsahových (vecných) náležitostí v žiadosti navrhovateľa, a tiež so znením odpovede, ktorú žiadal navrhovateľ uverejniť, a to z hľadiska jeho súladu s ust. § 8 ods. 4 predposlednej vety cit. zákona, v dôsledku nedostatku ktorejkoľvek z nich nemá odporca, ako vydavateľ, povinnosť odpoveď uverejniť (§ 8 ods. 7 písm. a/ cit. zákona). Právo na odpoveď je totiž založené na prísne formalizovanom postupe, ktorý predpokladá súčasné splnenie všetkých zákonom stanovených podmienok, aby vzniklo žiadateľovi voči vydavateľovi právo na uverejnenie ním požadovanej odpovede. V § 8 ods. 4 zákon explicitne vymenúva jednotlivé náležitosti žiadosti, ich výpočet je taxatívne daný a vzhľadom na jeho kogentnú povahu nie je možné sa za žiadnych okolností od neho odchýliť, rovnako nie je možné tieto zákonné náležitosti dodatočne, teda po uplynutí zákonom stanovenej prekluzívnej lehoty na doručenie žiadosti, meniť či dopĺňať.

Odvolačný súd v intenciách § 213 ods. 3 O.s.p. zopakoval dokazovanie vykonané súdom prvého stupňa, a to oboznámením sa s článkom "G. O." a žiadosťou o uverejnenie odpovede zo dňa 23.08.2012 a zistil, že navrhovateľ vo svojej žiadosti len všeobecne uviedol, že v článku boli uverejnené nepravdivé, neúplné a pravdu skresľujúce skutkové tvrdenia, ktoré sa dotýkajú jeho cti a dôstojnosti, a následne uviedol, ktoré skutkové tvrdenia napáda, ale nevymedzil dostatočne, v čom sa ktoré konkrétne napádané skutkové tvrdenia dotýkajú, či už jeho cti, dôstojnosti alebo súkromia. Vzhľadom na to, že v ust. § 8 ods. 4 zákona č. 167/2008 Z.z. je uvedenie toho, v čom sa skutkové tvrdenie dotýka cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby, upravené ako zákonom stanovená náležitosť žiadosti o uverejnenie odpovede, potrebné je pri popise každého napádaného skutkového tvrdenia uviesť aj konkrétne osobnostné právo fyzickej osoby, ktorého sa toto skutkové tvrdenie dotýka. Túto skutočnosť, t.j. ktorého konkrétneho osobnostného práva fyzickej osoby sa ktoré konkrétne skutkové tvrdenie dotýka, nemožno vyvodzovať z kontextu žiadosti o uverejnenie odpovede, a preto nestačí všeobecné konštatovanie, že ide o skutkové tvrdenia, ktoré sa dotýkajú cti a dôstojnosti. Nesprávne preto súd prvého stupňa dospel k záveru, že žiadosť navrhovateľa o uverejnenie odpovede obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti, keď v čom sa navrhovateľom uvedené tvrdenia dotýkajú jeho cti, dôstojnosti a súkromia, vyvodzoval len z kontextu tejto žiadosti a konštatoval, že sa dotýkajú aj jeho súkromia, pričom navrhovateľ však svoje súkromie, ako osobnostné právo dotknuté týmito tvrdeniami, ani neuviedol.

Len všeobecné konštatovanie tejto skutočnosti, ako už bolo uvedené vyššie, nepostačuje pre naplnenie tejto zákonnej (obsahovej) požiadavky, nakoľko predmetom práva na odpoveď nie je každé skutkové tvrdenie, ktoré je nepravdivé, neúplné či pravdu skresľujúce, ale len také skutkové tvrdenie týkajúce sa fyzickej osoby je spôsobilé byť predmetom práva na odpoveď, ktoré sa dotýka cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby. Uvedená náležitosť má svoje opodstatnenie v žiadosti o uverejnenie odpovede z dôvodu, aby vydavateľ mohol posúdiť, či dotknutej osobe vzniklo vôbec právo žiadať o uverejnenie odpovede a zvážiť tak jej uverejnenie. V tomto smere nepostačuje keď žiadateľ až dodatočne v súdnom konaní tieto náležitosti vo vzťahu k jednotlivým namietaným skutkovým tvrdeniam dopĺňa či spresňuje. S poukazom na uvedené odvolací súd uzatvára, že nedostatočná konkretizácia negatívnych následkov a nepriaznivých dopadov uverejnených skutkových tvrdení a z nich vyplývajúcich hodnotiacich úsudkov na česť a dôstojnosť navrhovateľa či na jeho postavenie vo verejnom živote a v spoločnosti nemôže, z hľadiska naplnenia zákonom predpísaných náležitostí, obstať.

Obligatórnou súčasťou žiadosti o uverejnenie odpovede je aj samotné znenie odpovede, ktorou sa dáva dotknutej osobe priestor vecne reagovať na uverejnené skutkové tvrdenia na rovnocennom mieste a v rovnakom rozsahu a oboznámiť tak verejnosť s vyjadrením jej postoja k uverejnenému tvrdeniu a zaujať k nemu vlastné (subjektívne) stanovisko, nezávislé na objektívnej pravde. Vydavateľ je povinný uverejniť odpoveď uplatnenú v súlade so zákonom bez akýchkoľvek zásahov, teda v takom znení, ako bola napísaná žiadateľom, pričom na druhej strane zákon obmedzuje znenie odpovede žiadateľa na

popretie, doplnenie, spresnenie alebo vysvetlenie namietaného skutkového tvrdenia s tým, že musí byť zachovaná jej primeranosť vo vzťahu k rozsahu napadnutého textu. Z uvedeného vyplýva, že súčasťou odpovede nemôže byť poskytnutie zadostučinenia (ospravedlnenie), a ani iné subjektívne vyjadrenia žiadateľa prekračujúce zákonný (vecný) rámec odpovede.

Do zákonného rámca ako žiadosti tak aj odpovede nepatria subjektívne názory, postoje, domnienky či vlastné pocity dotknutej osoby pokiaľ nie sú popisom skutkového tvrdenia, jeho popretím, vysvetlením, spresnením či doplnením, resp. vyjadrením negatívnych následkov v jednotlivých oblastiach súkromného či verejného života dotknutej osoby v spoločnosti.

V nadväznosti na uvedené odvolací súd ďalej dospel k záveru, že navrhovateľ sa vo svojej žiadosti domáhal uverejnenia odpovede nielen vo vzťahu k uverejneným skutkovým tvrdeniam, ale reagoval aj na hodnotiace úsudky, ktorými sú vyjadrenia ako napr. "...svojevoľne rozhodoval o nakladaní s matičným majetkom..." "... mal iba nájomnú zmluvu, ktorá však bola ťažko vypovedateľná a on si ju pohotovo predĺžil ...", a taktiež reagoval na hodnotiace úsudky, ktoré z článku ani nevyplývali, a to že "jednostranne si mal predĺžiť nájomnú zmluvu na byt", čo však nemožno vyvodzovať zo znenia textu podľa ktorého si "pohotovo predĺžil nájomnú zmluvu".

Navrhovateľ sa vo svojej odpovedi neobmedzil len na skutkové tvrdenia, ktorými by poprel, doplnil, spresnil alebo vysvetlil uverejnené skutkové tvrdenia, ale nad rámec uvedeného vyjadroval aj svoje hodnotiace úvahy - subjektívne názory pokiaľ išlo napr. o nakladanie s matičným majetkom z hľadiska súladu so stanovami G. E. s tým, že v drvivej väčšine prípadov išlo o kolektívne rozhodnutia, taktiež hodnotil uzatváranie zmlúv z hľadiska stanov a schválených zásad hospodárenia, alebo že s účtom 128 sa hospodáril prísne podľa stanov. Navrhovateľ vo svojej odpovedi ďalej uviedol aj svoje domnienky a dohady, týkajúce sa pozostalosti po E. G., a to vo vyjadrení, že (nevedno či úplná) je čiastočne v archívoch Slovenskej národnej knižnice a čiastočne G. E., čo hodnotil ako možné problémy pri identifikácii miesta, kde sa darované predmety z tejto pozostalosti nachádzajú. Z uvedeného vyplýva, že žiadosť navrhovateľa o uverejnenie odpovede neobsahuje znenie takej odpovede, v ktorej by sa navrhovateľ obmedzil len na skutkové tvrdenia, ktorými by poprel také skutkové tvrdenia, ktoré boli nepravdivé, doplnil také skutkové tvrdenia, ktoré boli neúplné a spresnil alebo vysvetlil skutkové tvrdenia, ktoré boli pravdu skresľujúce, a taktiež jeho žiadosť neobsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti v zmysle § 8 ods. 4 cit. zákona, keď absentuje uvedenie v čom sa konkrétne skutkové tvrdenie dotýka jeho cti, dôstojnosti alebo súkromia, a vzhľadom na to odporcovi nevznikla v zmysle § 8 ods. 7 písm. a/ cit. zákona povinnosť uverejniť odpoveď. Znenie odpovede je povinný žiadateľ o odpoveď napísať tak, aby zodpovedalo zákonom stanoveným požiadavkám, pretože len v takom znení môže byť vydavateľom uverejnená a ani súd nie je oprávnený modifikovať znenie odpovede, ktorá má byť uverejnená; žalobnému návrhu tak súd môže jedine v celom rozsahu vyhovieť alebo ho v celom rozsahu zamietnuť.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že návrh navrhovateľa zamietol.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa podľa § 224 ods. 4 O.s.p., keďže napadnutým rozsudkom nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.